

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Magyarországi ár: 15 forint.

Előfizetheti csupán a kiadónál van lehet B. Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadónálhoz intézendők.

A lap szemléti részére a a nyúlásra vonatkozó minden közlemények a szerkesztőségbe küldendők.

Hirdetési díj: három hasabos petitor 5 kr. — Nagyobb és többzori hirdetések jutányosan eszámoltatnak.

Bélyeg minden beutazással 30 kr.

NYILTIR garmond sor: 20 kr.

B.-Gyarmat, jan. 29.

(A képviselő választások.)

A képviselő-választások vármegyénkben január hó 28-án lezajlottak. A választás napján a vármegye székházát nemzeti színű lobogó díszíté. A trikolor alatt azonban erős küzdelem folyt B.-Gyarmaton, hol Laszkáry Gyula kormányparti jelöltet léptettek fel a már előbből felkért és fellejtett Balás Antal szintén kormányparti jelölt ellen. — Lapunk mult számában jeleztük, hogy Laszkáry Gyula urnak, kormánypartunk ezen különben jeles férfának a megállapodások elleni fellépése személyes dolgokra vezethető vissza. Most utólag értesülünk azonban, hogy itt személyes dolgokról szó sincs. A főispán, akiről tudjuk azt, hogy a legjobb viszonyban van Laszkáry urral, Balás Antal megválasztása mellett érdeklődött, bár egyenesen kijelentette a Laszkáry-párti deputációk előtt, hogy ő a szabad-választást, mint alkotmányos érületű ember, — befolyásolni nem fogja. A főispán elejétől végig a legtárgyalagosabban járt el a paktum végrehajtása érdekében. — Ezen objectiv eljárásának tulajdonítható, hogy a megállapodások, habár itt ott egy kis atakkal és kellemetlenséggel, végrehajtottak.

Ugy értesültünk, hogy Laszkáry urnak, mint kormányparti férfinak — Balás Antal szintén kormányparti hírnök elleni fellépése nem személyes dolgoknak tulajdonítható, hanem leginkább annak, hogy Laszkáry ur a b.-gyarmati kerületet a kormánypart részére biztosítani kívánta, tudván és érezvén azt, hogy ha ő fel nem lép, B.-Gyarmat város néhány elégtelen polgára ellenzéki képviselőt hoz a kerület nyakára.

Ily értelemben csak köszönettel tartozunk Laszkáry urnak, s ezt a jövőre melyen bevessük követválasztási emlékkönyveinkbe.

Azok, akik mindenáron valláskérdést akartak csinálni a b.-gyarmat-kerületi képviselő választásból,

melyen csatlódtak, mert hiszen láthatták azt, hogy a katolikus hitű Balás Antal mellett, a protestáns hitűek tekintélyes férfai buzgólkodtak, s észrevehették azt, hogy a lutheránus hitű Laszkáry Gyula mellett több vak buzgó katolikus egyen erőfölényi agitációt fejtett ki.

A választások izgalmai lassan lefognak csillapodni. A választók néhány küzdelmes nap után nyugodtan térnek napi dolgok után azon tudattal, hogy minden úgy van jó, amint van, s hogy mindennél az az igazság, amit a többség kíván és kimond.

A választásokról egyébként a következőket írhatjuk: A b.-gyarmati kerületben a Laszkáry-párt hívei több községből, Zolbor, Kis-Zellő és Valkertől már jan. hó 27-én este fele, Eljen Laszkáry Gyula! zajos kiabálással mintegy 18 kocsi rohogtak be a Zichy-fele vendéglőbe, hol vígan mulattak az efféle órákig. A rend fenntartása végett a Zichy-fele vendéglő előtt katonaság és csendőrség ezirkált. Másnap 8 óra előtt a Balás-pártiak közül, a bussai, családi és nagy-zellői választók érkeztek be, majd később a valkertiek, dejtariak és patakiak. A két község Balás-párti hívelt Kékközből, hol összpontosítva voltak, gr. Forgách Antal vezette be nagy zászló alatt. A bevonulás impozáns volt és igen festői képet nyújtott, csak az volt a hiba, hogy a nagyszámú választóatyfiak elegendő helyet nem találván a neki rendelt vendéglőben, onnan egy jó rész szét széledt a szélrozsza minden irányában. A többi választók közül kiemelhetjük még a tráziakat és hugyagiat, akik trombita szó mellett jöttek a városba s a fuvó instrumentumok hangjainal vonultak fel a választási urnához is. A valkertiek, dejtariak és patakiak Balás-párti híveit a „Csillagba” szállították be. Ez az ősi tanyájok.

Mindkét párt rendező bizottságai, fő és alkortesei derekas munkát végeztek; kor reggeltől lóttak futottak, hol gyalog, hol szánkókon, s kapacitáinál igyekeztek a várakozó álláspontban lévő választókat, avagy az u. n. semlegeseket.

A választás a törvény értelmében pont 8 órakor megkezdődött, Vannay Ignác választási elnök megeskette a küldöttségi elnököket és a választási jegyzőket. Az ajánlatot a Balás-párt részéről Farkas Ferenc ügyvéd a Laszkáry-párt részéről pedig Aninger László adták be s az

1874. XXXIII. t.-cz. 71. §-a értelmében a szavazás elrendelését kérték, kijelölve egyezsmind a bizalmi férfiakat is. A Balás-párt bizalmi férfai voltak: Majthényi Ottmár és Hottovinszky Károly, a Laszkáry-párt bizalmi férfai voltak Tihanyi Ferenc és Bende Gyula. Mindkét párt helyettes bizalmi férfiakat is kijelölt.

A szavazás pont 9 órakor megkezdődött, az megszakítás nélkül 4 óra 15 percig folyt, 4 óra 15 perckor máfel órai záridőt jelentett ki az elnök, mely alatt még mindég érkeztek be szavazatok. A zár idő is letelén, a választás 5 óra 45 perckor befejeztetett s a szavazatok megszámláltatták. A választási elnökség előtt a polgári iskolában, a hol B.-Gyarmat város választói is szavaztak, összesen 893 választó szavazott, ebből Balás Antalra 452, Laszkáry Gyulára 441 szavazat esett, vagyis Balás Antal itt is 11 szavazattal többet kapott, mint Laszkáry Gyula. — A Rák vendéglőben Fay Árpád elnöksége alatt működő küldöttség előtt szavazott összesen 682 választó. Itt szavaztak a valkertiek, dejtariak és patakiak is. — Ezen 682 voksból esett Balás Antalra 449, Laszkáry Gyulára 183. A küldöttség előtt Balás Antal szavazattöbbsége 316. Összesítve a szavazatokat, mindkét helyen szavazott 1575 választó, Balás Antalra szavaztak 951-en, Laszkáry Gyulára 624-en, s így Balás Antal 327 szótöbbséggel el lön a b.-gyarmati kerület országgyűlési képviselőjévé megválasztva.

Az elnök a választás eredményét a jegyzőkönyvek elkészítése és a mandatum kiállításá után este 6 órakor hirdette ki. Az eredmény kihirdetése után a Laszkáry-pártiak eltávoztak s a Balás-pártiak küldöttséget menesztettek Balás Antalért, ki rövid idő múlva megjelent s harsány hangon megjeleneztetett. Az éljenezés lecsillapul-tával Vannay Ignác elnök székre állva, szép szavak kíséretében adta át a mandatumot.

Balás Antal a mandatumot átvevén, szintén székre állott és a meghatottság hangján köszönte meg a többség bizalmát.

Este szűkebb körű yacsorát adott Balás József ügyvéd a megválasztott képviselő tiszteletére.

A sziráki kerületből leghamarabb érkezett be a távirati tudósítás a közpöba. Szirakon Postóczy Iván elnök már fel 9 órakor kihirdette, hogy miután Sréter Alfréd kivül több jelölt nem jelentkezett, a sziráki kerület képviselője Sréter Alfréd.

TÁRCZA.

Pongrácz Lajosnak,

mint a „Honti Vízhangok” írójának.

(1-6 sz. 1892. 1. sz. a.)

Gútné genjeirek hódolok közzéggel,
Csak egyet tagadok egész tiszteleggel,
Azt, hogy „Mecsen” irt jó epigrammat,
Lefordítam mindet keresztet a bakját,
S annennyi tóksár volt Velence posványán,
Mind megakadt a jól kottó magyar pányván
De „vespriti”-t, „spiritus”-t, szellemkivonatot,
Hiz aa én Mózsám ott hibáza kutatót,
Pedig hogy a munkám nem volt oltány épen,
Első rangú írók bíztatták kézen,
Soha az időmmel ily csúnyán nem bántam,
Hogyha tollat forotok, ily is jobban jartam
A mi pedig a másik oldalt illeti,
Nekem se Irányi nem kell, se Apponyi,
Az tisztes óság, ez tölfelegő ember,
Ilyen kezére a kormányt bízn nem kell.
Mert hiz peroráim, értenek ok ahoz, —
De ez a korjólét malmára üt se hoz,
Van nekünk most hála Isten-ny kormányunk,
Melylyel véss a vilárral bátran szembeállunk.

A 2-ik sz. alattin.

Te már meg nem állod, hogy a kormányt ne sorsolt?
Pedig okot alig adhatt rá, hogy: miért? —

A 3-ikra.

Igenis a honnak nem becsd kell, de tetti,
S a szabadelvű part nem esodlakat tetti?

A 4-ik verse.

Még a guillotinát is oltalmába veszed,
Holott kezed egy csirke vértől remeg,
Hódító harezakat nem vltte a nép,
Mely mindenkül fölé helyezte az eszmét?
S hogyha a munka ma szövetkezik vele,
Nem nyílik bolnap meg a vének zsíljai?

Az utólag beküldött eme verse.

„Mert ma vakon nem imád kormányt egy „római elvű”
Kérlek és sürkés: mint tanította Luther?”

Válasz erre.

Hát kinek kell kormány vakonimádással?
Ilyet tehet a két ellenzék egymással?
Mert ott nincs közös cél egyöntetű alap
Mig a kormány ezen rendliten fenmarad
S pokolba tünik el a sok szentfogató,
Kinek az érlelem egy-egy rósz díkező.

A Kisfaludy Sándor-fele vershez.

Igazad van, hogy nem Lilla kell, de Liza,
H nem volna ennél több rosz sajtohiba?

Palejtal.

Nógrád.

(a „Fin du siècle”-kor.)

Nógrád „a költőgyert” harezolt hajdan diadalal.

Es az egész ország visszaszegezte hírt,
S im? ma magánygyben két harezot irki perondra, —

Es az egész ország bírja e harezak okát!

Pongrácz Lajos.

A megörzött sziv.

—Történeti elbeszélés.—

Írta: V. Már.

(I.)

1783. éyben Erdély egy felzavart hangyabolyhoz volt hasonló. Főur, nemes, pór izgatottan jött, ment, mindenki várt, várt valami nagyot, valami rendkívült.
De nem is mindennapi dolog volt az, a mi a kis ország minden szívet feszült várakozásra hangolta.
Apafának, az utolsó fejedelemlnek halála óta nem lépte át uralkodó a határokat.

Es most, vagyis a monlott év május havában a szeretett József császár látogatta meg meg kis bércezes országot.

Kolozsvárig egy diadalmenethez hasonlótt útja. Öröcsők, vítezi játékok minden stáción és az a sok szívöl fakadó kiáltás eljen! eljen! . . .

Kolozsvárt is jól nélték nagy volt az élénkség. A monostori kapunál tömörlek nép árongott. Ap-
raja, nagyja most csak egy dolgotól konfrált: ha fiatal-e a császár? Szép-e a császár? Igaz-e, hogy a császárnak nincs bajusza? Hogy ő Felsege szereti a szegény népet?

Meg hogy a fehér eselédetekt is? — De hogy bír ez esüf rágalom ugy-e? mert hiz van neki, ő magának asszonya, patyolatarezi, darázs-dereku fehérsejmsely.

Igy beszélt a közép.

A főurak, a papok más egyeből is sutogtak. Hogy a felsőges úr a papokra haragzik, meg hogy sok mindent fel akar tét forogni, a mi most bekés rendben folyik a maga régi medrében.

De hát mider szobeszed volt, az udvar fős főhü-től kizavargott pletyka, szószapulás.

Az efféle sugár bugást elnyomta a lelkes éljenzés, mikor habos lovakon vágytatva megérkeztek a császári futárok, bejelentve, hogy a felsőges ur jön.

Az éljenzés még viharosabban zúgott fel, mikor az udvari hintó begördült a kapun és a császár lelkes kök szeméit körülhordozta a tömegen.

Azokban a jószágos szemekben valami titkos láng lobbant fel, valami nagy, szent elhatározás fénye.

Es az igazságosító történelemnek el kell ósmernie, hogy azok a későbbi rendeletek, könnyet, vért fakasztó változtatások a legjobb szándékból eredtek s a sziv, mely azokat sugalta, tapasztalatlan volt, de nemes.

A nép a bevonulás után szíjjel oszlott, csak a folyamodók ezrei tolongtak a fejedelem lakása felé.

S a korán született fejedelem minden folyamodonak tudott valami biztatót mondani s a mennyire lehetséges volt, eleget is tett igéreteinek.

Meg ugyanazon év augusztus hó 13-án a kormány-székhez küldött rendelete a jobbgyok sorsát könnyíté s az urber rendezéset kiállításba helyezte.

A vidékiek kik tömegesen jöttek a székvárosba, ósmerős házakba vonultak, hol a legzsvisebb „hozott lsten” fogadták őket.

A kupa-kezől-keze jart; mindenki tudott egy felköszöntől. De a legtöbb áldomás a szeretett, a rég nélkülözött fejedelmet éltette.

Az általános örömjár élénken hangzott a Torda-utca egyik régi urilakában.

A nyitott kapun át számos idegen kocsis és ló volt látható. S a házi gazda is épen lent sürgő a családtagok közt, szomjas torkaikról gondoskodva, mert jól tudá, hogy nem a vendég, de annak családja hordja szét a háznak jó, vagy rossz hírt.

Ha nem tudnók, hogy az egész vigsg oka a fejedelem, azt lehetne hinnünk, hogy lakodalm van a házán.

A konyhában is nagy a söröges forgás. A tőzhelyen reesegő tűz lobog és körülötté jár kel a gondos háziasszony; mellette közeli rokona Pakott Mariska, egy szép kis szőke lány segít a főzésben.

A családtagok mox, tőrölget; egyikök anyásra húzott malacot forgatja, másik a kemencében piruló ludat nézi.

Mindenütt élet és elevenseg. De hogyne! Kedves vendégek jöttek, kiket illő magyarsággal megvendégelni.

Mig a gyángébb nem a konyhában foglalkozkodik, addig Rubeusz János, a házi gazda, fős vendégeivel saját termésű bort is kóstolgatta.

(Folyt. köv.)

BARACZK LEKVÁR.